

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211207069
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211207069.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madaraszovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej v právnej veci navrhovateľky: Z. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., časť K., N. XXX/X, v konaní zastúpená JUDr. Líviou Kňazíkovou, advokátkou so sídlom Námestie M. R. Štefánika 6, Komárno, proti odporcovi: X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., B. XXX/XX, v konaní zastúpený JUDr. Máriou Gatialovou, advokátkou so sídlom Komárno, Lodná 4657/2A, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletému V. F., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno, zo dňa 26. októbra 2012, č. k. 13C/117/2011-146, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti zverenia maloletého V. F., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca, ako aj v časti zročného výživného p o t v r d z u j e.

V časti úpravy styku otca s maloletým V. F., nar. XX.XX.XXXX odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa mení takto :

Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým V. každú stredu v čase od 15.30 hod. do 17.30 hod s tým, že maloleté dieťa otec prevezme v stanovenú hodinu v školskom zariadení, ktoré dieťa navštevuje a odovzdá ho po skončení styku matke v mieste bydliska matky.

Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým V. každý víkend v párnom kalendárnom týždni tak, že otec si dieťa prevezme v mieste bydliska matky v piatok o 17.00 hod. a dieťa matke na tom istom mieste odovzdá v nedeľu o 16.00 hod.

Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým V. počas letných prázdnin každý úplný párný týždeň mesiaca júl a august tak, že otec si dieťa prevezme v mieste bydliska matky v pondelok o 8.00 hod a dieťa matke na tom istom mieste odovzdá v nedeľu o 16.00 hod.

Matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otec je povinný po skončení styku dieťa matke včas a riadne odovzdať.

Účastníci nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa na čas po rozvode manželstva zveril maloletého V. F., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, s tým, že matka bude maloletého zastupovať

a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Otca maloletého dieťaťa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 40,- eur mesačne. Určil, že výživné je splatné vždy do 20. dňa každého mesiaca vopred do rúk matky maloletého s účinnosťou od 21.12.2011, do rúk matky maloletého dieťaťa. Zročné výživné na maloletého V. za obdobie od 21.12.2011 do 20.10.2012 vyčíslil na sumu 140,- eur, ktorú otca maloletého dieťaťa zaviazal zaplatiť do rúk matky maloletého dieťaťa v lehote do 31.12.2012. Zároveň rozhodol o styku otca s dieťaťom tak, že otec maloletého dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletým V. každú stredu v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod., každý párny týždeň od piatku od 17.00 hod. do soboty do 19.00 hod. a nepárny týždeň od soboty od 15.00 hod. do nedele do 17.00 hod. s tým, že otec si maloletého, s výnimkou stredy, prevezme a tohto odovzdá v mieste bydliska matky maloletého, pričom v stredu si ho prevezme v školskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 24 ods.1, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, § 62 ods. 5 zákona o rodine ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že obaja rodičia maloletého majú rovnocenné podmienky pre osobnú starostlivosť o maloletého. Matka maloletého spolu s maloletým, ktorý po prerušení spolužitia rodičov maloletého zostal v jej starostlivosti, naďalej býva v 3-izbovom rodinnom dome v K., spolu so svojou matkou, teda starou matkou maloletého a otec maloletého býva sám v 4-izbovom rodinnom dome v K.. Maloletý v tomto školskom roku navštevuje nultý ročník Základnej školy s v.j.m. v K., kde navštevuje školskú jedáleň aj školskú družinu. Maloletého do školy vodí matka, ktorá chodí aj na rodičovské združenia. Otca maloletého však v škole nepoznajú. Poukázal na to, že matka maloletého je zamestnaná v Západoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. s pracoviskom v K. a jej priemerný čistý mesačný príjem za prvých 9 mesiacov roku 2012 je 451,42 eur. Jej pracovná doba je pružná, keď začiatok je o 8.00 hod a koniec pracovnej doby je o 14.00 hod. Voliteľný pracovný čas je od 6.00 hod. do 8.00 hod. a od 14.00 hod. do 16.00 hod. Otec maloletého je zamestnaný v X. spol. s r.o. v K. a podľa oznámenia uvedeného zamestnávateľa, otec maloletého požiadal ústne o úpravu pracovného času a tento mu vyhovel. Jeho pracovný čas je od 7.00 hod do 15.00 hod. a jeho priemerný čistý mesačný príjem za prvých 9 mesiacov roku 2012 je 409,31 eur. Maloletý od roku 2011 navštevuje logopéda v intervaloch dva krát mesačne, a to v sprievode matky, keď otec na výzvu matky, aby aj on absolvoval návštevu logopéda s maloletým, do rozhodnutia súdu nereagoval. Maloletý sa s otcom stretáva v stredu a od piatka do soboty. Keď matka maloletého navrhla otcovi, aby maloletý bol počas letných prázdnin u neho po dobu jedného mesiaca, otec s tým nesúhlasil. Otec neprejavil záujem ani o dvojtýždňový pobyt maloletého u neho, napriek tomu zotrval na tom, aby syn bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorí by sa v starostlivosti o neho starali po týždni. Podľa názoru súdu prvého stupňa, aj keď je nepochybné, že otec prejavuje záujem o maloletého a citový vzťah medzi otcom a synom je dobrý, záujem otca o uspokojovanie potrieb maloletého nie je takej kvality ako zo strany matky, ktorá s maloletým pravidelne, dva razy do mesiaca, navštevuje logopéda, chodí na rodičovské združenia, pričom otec vôbec neprejavil záujem absolvovať tieto „povinnosti“ rodiča spolu s matkou maloletého, resp. namiesto nej. Navyše, doterajší model starostlivosti o maloletého, ktorý je v starostlivosti matky a s otcom sa stretáva aj v týždni (v stredu) a počas víkendov, pričom u otca aj spí z piatka na sobotu, sa po prerušení spolužitia rodičov maloletého osvedčil, maloletý je aj podľa názoru svojej učiteľky citovo vyrovnaný a pokojný. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa dospel k záveru, že je v záujme maloletého už zabehnutý a fungujúci model starostlivosti o maloletého (po rozvode manželstva jeho rodičov) nenarušiť, a tak na čas po rozvode manželstva zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá starostlivosť je zatiaľ na prospech maloletého. Vo vzťahu k vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu súd prvého stupňa uviedol, že obaja rodičia maloletého nemajú inú vyživovaciu povinnosť a s poukazom na zárobkové majetkové pomery otca dospel k záveru, že v možnostiach a schopnostiach otca maloletého dieťaťa prispievať na výživu maloletého syna sumou 40,- eur mesačne, keď súd zohľadnil zvýšené výdavky otca na cestovné v súvislosti s jeho cestami za synom. Takto určené výživné podľa názoru súdu prvého stupňa je primerané potrebám maloletého, ktorý je zdravý, až na návštevy logopéda, a to vzhľadom na jeho vek, zdravie a iné nevyhnutné potreby primerané jeho veku a prospešné jeho zdravému vývinu. Zároveň vyčíslil výšku zročného výživného za obdobie od právoplatnosti rozsudku v časti rozvodu manželstva, t.j. od 21.12.2011 do 20.10.2012 na sumu 140 euro, ktorú sumu uložil otcovi maloletého zaplatiť do rúk matky maloletého v súlade s ustanovením § 160 ods. 1, 2 OSP v lehote do 31.12.2012, keď mal za to, že takto určená lehota je v záujme maloletého dieťa.

V časti úpravy styku otca s dieťaťom súd prvého stupňa uviedol, že je potrebné rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo otca, ktorému

nebol maloletý zverený do osobnej starostlivosti, na pravidelný kontakt s maloleťým. Preto súd upravil styk otca s maloleťým v širšom rozsahu, potrebnom pre udržanie a rozvíjanie vzťahu otca a syna tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Prihliadol pritom na skutočnosť, že realizácia styku je právom každého rodiča a maloletého dieťaťa, nie je však povinnosťou. Uviedol, že je v záujme všetkých zúčastnených, aby rodičia v budúcnosti nepodávali maloleťému negatívne skreslené informácie, nedávali pred dieťaťom najavo svoj negatívny postoj k druhému rodičovi, aby sa nevytváral negatívny vzťah maloletého k druhému rodičovi. Podľa názoru súdu prvého stupňa bude maloletý vo svojom ďalšom vývoji bude nepochybne potrebovať popri matke, v osobnej starostlivosti ktorej sa nachádza, aj mužský vzor, a preto súd rozhodol o rozšírenom styku otca, keďže je predpoklad, že pri citlivom prístupe oboch rodičov si maloletý zachová zdravé vzťahy s oboma rodičmi. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, v ktorom uviedol, že okresný súd rozsudkom č.k. 13C/117/2011-68 zo dňa 26.10.2011 manželstvo rozviedol pričom určil striedavú starostlivosť oboch rodičov o maloletého. V časti úpravy a výkone práv k maloleťému sa odvolala matka - navrhovateľka v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre Uznesením č. 7Co/48/2012-101 zo dňa 22.03.2012 zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie dokazovanie. Podľa názoru otca Okresný súd v Komárno doplnil dokazovanie a nezistil žiadne dôvody, ktoré by bránili zveriť maloletého V. F. do striedavej starostlivosti oboch rodičov, práve naopak, otec má pre maloletého ďaleko lepšie vytvorené podmienky ako matka. U neho by chlapec mal samostatnú izbu, čo u matky nemá a spáva s ňou na rozťahovacom gauči. Aj keď on chcel maloleté dieťa na týždeň k sebe, matka to nedovolila nikdy. Aj správa zo školy poukazuje na túto skutočnosť, že matka sa nevie zmieriť so striedavou starostlivosťou, hoci je syn na neho veľmi fixovaný. On vie variť, prať, upratovať a nevidí teda žiadne zákonné prekážky, aby dieťa nemohlo byť zverené do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Uviedol, že rozsudok Okresného súdu v Komárne č. 13C/117/2011-146 zo dňa 26.10.2012 je pre neho nepochopiteľný, pričom samotná výroková časť o zverení maloletého V. F. nie je v súlade so zisteným stavom a vykonaným dokazovaním. Tým chce povedať, že nebol žiaden dôvod na takéto rozhodnutie Okresného súdu v Komárne. Poukázal aj na to, že Krajský súd v Nitre v Uznesení č. 7Co/48/2012 konštatoval, že podľa § 24 ods. 4 ZR pri rozhodovaní o výkone práv rodičov treba rešpektovať právo maloletého na zachovanie vzťahu k obom rodičom, pričom prihliada na jeho citové väzby, pričom súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Z týchto dôvodov navrhol odvolaciemu súdu v zmysle § 220 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok Okresného súdu v Komárno č. 13C/117/2011-146 zmeniť a maloletého V. F., nar. XX.XX.XXXX zveriť na čas po rozvede do striedavej starostlivosti oboch rodičov a to tak, že maloletý bude od piatka do 16.00 hod. nepárneho týždňa sa bude nachádzať u matky až do piatka párneho týždňa do 16.00 hod.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril kolízny opatrovník ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno, č.k. 13C/117/2011-155 zo dňa 26.10.2012 navrhuje ako vecne správny potvrdiť.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), prejednal vec podľa § 214 ods. 1 písm. a/ OSP a po prejednaní veci na odvolacom pojednávaní, na ktorom odvolací súd doplnil odkazovanie výsluchom rodičov maloletého dieťaťa a výsluchom maloletého dieťaťa dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa zverenia maloletého dieťaťa na čas po rozvede do starostlivosti matky ako aj v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca a zročného výživného je treba ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdiť. V časti týkajúcej sa styku otca s maloleťým dieťaťom odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je treba podľa § 220 OSP v tejto časti zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloleťému dieťaťu na čas po rozvede, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho

majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine a sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2 citovaného ustanovenia).

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Odvolačný súd na odvolacom pojednávaní doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov konania a tiež výsluchom maloletého dieťaťa a po prejednaní veci a doplnenom dokazovaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti matky ako aj v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca a v tejto súvislosti aj v časti týkajúcej sa zročného výživného je vecne správne. Odvolačný súd v súlade s ust. § 43 ods. 1 OSP zisťoval názor maloletého dieťa, pretože v tomto konaní sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa a maloleté dieťa má právo byť vypočuté. Maloletý V. pred odvolacím súdom uviedol, že sa volá V. F., má sedem rokov a chodí do školy. Má rád ocina aj maminu, s otcom sa stretáva v stredu dve hodiny a cez víkend aj u neho spí. V stredu by chcel byť s ocinom až do ôsmej večer a cez víkend tiež chce byť u ocina ale nechce tam spať viac ako jednu noc, lebo by to už bolo dlho. Do školy ho vodí mama, otec ho vodil len do škôlky. Aj keď ho vodila mama aj otec, vždy ráno vstáva zavčasu. Aj k logopédovi ho vodí mama. Nevie, koľko krát som bol u logopéda. Mama s ním aj precvičuje úlohy od logopéda, otec iba niekedy. S otcom rád varí a hrá sa. Otec bol kuchár. U oboch rodičov má svoju izbu ale nechce spať viac nocí u otca ako jednu.“ Nechce bývať týždeň s matkou a týždeň s otcom a stretávať s otcom sa chce každý víkend aj v stredu, ale bývať chce u mamy.

Maloletý V. v čase pojednávania, na ktorom bol vypočutý mal sedem rokov. Dieťa sa s ohľadom na svoj vek vyjadrovalo rozumne, samostatne a jasne vedelo formulovať svoj názor. Odvolačný súd mal z výpovedí dieťaťa preukázaný nielen dobrý vzťah k obojmu rodičovi ale aj záujem dieťaťa udržiavať s oboma rodičmi pravidelný kontakt. Z jeho odpovedí odvolačný súd tiež zistil jednoznačné stanovisko dieťaťa, ktoré chce trvale bývať s matkou a otca pravidelne navštevovať a to aj počas týždňa.

Odvolačný súd venoval osobitnú pozornosť názoru dieťaťa na striedavú starostlivosť a dospel k záveru, že v danej veci s ohľadom aj na dôvody uvádzané súdom prvého stupňa v súčasnej dobe nie je v záujme maloletého dieťaťa zveriť do striedavej starostlivosti rodičov.

Podľa názoru odvolacieho súdu z výpovede maloletého V. je možné vyvodiť, že dieťa pre pocit istoty potrebuje v tomto veku prevažne starostlivosť matky a tiež pravidelný styk s otcom. Z hľadiska bývania dieťa prejavilo jednoznačný záujem bývať s matkou a bránilo sa viac nocí ako jednu prespať u otca. Odvolačný súd zohľadnil okrem názoru maloletého dieťaťa aj tú skutočnosť, že rodičia maloletého dieťaťa nebyvajú v jednom meste. Matka má bydlisko v K. a otec býva v K., kde aj pracuje. Dieťa t.č. navštevuje nultý ročník základnej školy a od septembra 2013 bude žiakom 1. ročníka základnej školy. Tieto mestá sú vzdialené približne 24 km, a pokiaľ by súd zveril dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov dieťa by

dochádzalo do školy túto vzdialenosť v čase, v ktorom by bolo v starostlivosti otca. Odvolací súd vzal do úvahy aj to, že zatiaľ na vyšetrenie k logopédovi a k lekárovi chodí s dieťaťom výlučne matka, preto matka pozná lepšie potreby dieťaťa ako otec. Napokon odvolací súd zohľadnil aj neisté stanovisko otca, ktorý na odvolacom pojednávaní tvrdil, že zamestnávateľ mu umožní prispôsobiť pracovnú dobu tak, aby mohol dieťa ráno zaviesť do školy a po skončení školy včas prevziať. Na strane druhej pri úprave styku s dieťaťom požadoval v stredu určiť styk od 15.30 a nie od 15.00 hod. dôvodiac tým že jeho pracovná doba je do 15.00 hod. Neuviedol však, prečo mu zamestnávateľ neumožní jeden deň v týždni upraviť pracovnú dobu tak, aby mohol styk s dieťaťom realizovať už od 15.00 hod. keď tvrdil, že v prípade zverenia dieťaťa do striedavej starostlivosti mu zamestnávateľ umožní prispôsobiť potrebám dieťaťa celý pracovný týždeň. Napokon odvolací súd videl neistotu otca, ktorému inak nie je možné uprieť záujem o výchovu dieťaťa v tom, že otec sa počas letných prázdnin bránil styku s dieťaťom v rozsahu dvoch týždňov v celku. Toto stanovisko otec odôvodňoval iba tým, že pre dieťa by bola dva týždne dlhá doba bez matky, z čoho je možné vyvodiť záver, že sám otec pociťuje potrebu dieťaťa v tomto veku, mať neustály kontakt s matkou. S ohľadom aj na to, že dieťa začne navštevovať povinnú základnú školskú dochádzku, s čím vzniknú dieťaťu pravidelné školské povinnosti, je nevyhnutné, aby si dieťa osvojilo základné návyky spočívajúce v pravidelnej príprave na školské vyučovanie, preto je vhodnejšie, aby starostlivosť o dieťa v tomto období stabilne zabezpečoval jeden z rodičov, ktorým v tomto prípade bude matka.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti zverenia dieťaťa do starostlivosti matky podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil. Súd prvého stupňa správne rozhodol aj o výške vyživovacej povinnosti otca na dieťa ako aj o zročnom výživnom, ktoré otcovi vzniklo. Súdom prvého stupňa určená výška vyživovacej povinnosti otca je primeraná k zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov a k oprávneným potrebám dieťaťa, a v tomto smere odvolací súd poukazuje na dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca správne zohľadnil aj to, že otec sa s dieťaťom pravidelne stýka a to aj cez týždeň v stredu, preto časť finančných prostriedkov určených na výživu dieťaťa otec vynakladá aj pri realizácii styku.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode.

Pri úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu je súd povinný sledovať predovšetkým a v prvom rade záujem maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa je, aby malo pravidelný osobný kontakt s rodičmi, a aby rozvíjalo citový vzťah s oboma rodičmi, teda nielen s tým rodičom, ktorému bolo zverené dieťa do starostlivosti.

V prejednávanej veci niet pochyb o tom, že vzťahy medzi otcom a dieťaťom sú dobré a obaja majú záujem na pravidelnom styku. Taktiež je nepochybné, že otec sa pri styku dokáže o dieťa postarať a u otca má dieťa vytvorené vhodné podmienky. Odvolací súd sa zaoberal rozhodnutím súdu prvého stupňa aj v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s dieťaťom a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti je treba podľa § 220 OSP zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Odvolací súd pri rozhodovaní o úprave styku otca s dieťaťom vychádzal zo zistenia, že otec má záujem stýkať sa s dieťaťom a podieľať sa tak na jeho výchove. Z výpovede otca vyplynulo, že má záujem dieťa vziať počas víkendu aj na výlet, pričom v minulosti dieťa u neho prespalo maximálne 2 až 3 noci. Aj z výpovede dieťaťa vyplynulo, že má záujem o styk s otcom a samo prejavilo záujem stýkať sa s otcom aj počas týždňa v stredu. Cez víkend sa dieťa chcelo s otcom stretnúť tak, aby u otca prespalo len jednu noc. Odvolací súd s poukazom na to, že dieťa má k otcovi vytvorený dobrý vzťah a má záujem sa s otcom stýkať a tiež z dôvodu, že otec má vytvorené vhodné podmienky na styk s dieťaťom a počas víkendu má záujem dieťaťu pripraviť aj vhodný program upravil styk tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým V. každú stredu v čase od 15.30 hod. do 17.30 hod s tým, že maloleté dieťa otec prevezme v stanovenú hodinu v školskom zariadení, ktoré dieťa navštevuje a odovzdá ho po skončení styku matke v mieste bydliska matky a každý víkend v párnom kalendárnom týždni tak, že otec si dieťa

prevezme v mieste bydliska matky v piatok o 17.00 hod. a dieťa matke na tom istom mieste odovzdá v nedeľu o 16.00 hod. Napokon odvolací súd upravil aj styk otca s dieťaťom počas letných prázdnin tak, otec je oprávnený stýkať sa s maloletým V. počas letných prázdnin každý úplný párný týždeň mesiaca júl a august tak, že otec si dieťa prevezme v mieste bydliska matky v pondelok o 8.00 hod a dieťa matke na tom istom mieste odovzdá v nedeľu o 16.00 hod.

Takto upravený styk otca s dieťaťom podľa názoru odvolacieho súdu lepšie zodpovedá záujmom dieťaťa, pretože predovšetkým v záujme dieťaťa je aby sa udržal a rozvíjal dobrý vzťah k otcovi, čo styk víkendových dní a počas letných prázdnin v celku týždeň, umožní vo väčšej miere. Otec, aby sa mohol podieľať na výchove dieťaťa a formovaní jeho osobnosti potrebuje cez víkend aj počas prázdnin dlhší kontakt s dieťaťom ako jeden deň. Styk upravený na každý druhý víkend od piatku do nedele umožní otcovi lepšie zorganizovať dieťaťu voľný čas a bude zodpovedať aj potrebám dieťaťa, ktoré celý víkend bude tráviť u jedného z rodičov bez toho, aby si rodičia počas víkendu dieťaťa odovzdávali v sobotu, čo im okrem iného znemožňuje zobrať dieťa na výlet počas soboty a nedele. Rovnako tak počas letných prázdnin bude mať otec dostatočný priestor na kontakt dieťaťom, a to každý párný týždeň mesiaca júl a august. Aj napriek tomu, že dieťa neprejavilo záujem u otca prespať viac ako jednu noc, niet rozumného dôvodu neupraviť styk otca s dieťaťom tak, aby u otca dieťa prespalo počas víkendu a týždeň počas letných prázdnin, kedy navyše nebude mať školské povinnosti. Napokon dieťa v minulosti u otca prespalo tri noci, preto vzhľadom aj k veku dieťaťa je vhodné, aby si zvyklo u otca počas víkendu prespať dve noci. Následne potom v letných - prázdninových mesiacoch budú vytvorené všetky predpoklady, aby styk otca s dieťaťom prebiehal celý týždeň bez problémov.

Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom odvolací súd v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s dieťaťom zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 144 OSP tak, že účastníci nemajú prvá na náhradu trov konania o rozvod, pretože pre použitie druhej vety tohto zákonného ust. odvolací súd nezistil dôvod.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.